

OKRESNÁ PROKURATÚRA BREZNO
Boženy Němcovej 3, 977 31 Brezno

Číslo: 1 Pv 232/15/6603
EEČ: 2-46-95-2015

Brezno 08.12.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov
Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a, odsek 2 písmeno d Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov
- Prečin Výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a, odsek 2 písmeno d Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 30.02.2015 v čase približne o 11.20 h v obci XXXXX, na ul. Osloboditeľov 21, na miestnom parkovisku pred pohostinstvom Bumbaras fyzicky napadol XXXXX, a to tak, že po tom, čo k nemu podišiel, kopol ho do oblasti kolena striedavo do ľavej nohy, následne do pravej nohy, a potom ešte raz do ľavej dolnej končatiny, čím obvinený svojim konaním spôsobil poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, zranenia, a to zlomeninu – nalomenie horného konca ihlice predkolenia vpravo pod hlavičkou ihlice bez posunu, ktoré si objektívne vyžiadalo dobu liečby a prípadnej práceneschopnosti v trvaní 3 týždňov, bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života.

Postupujem Okresnému úradu v Brezne, oddeleniu všeobecnej vnútornej správy

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Obvinený **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 28.07.2015 za prítomnosti svojho obhajcu k veci uviedol, že v predmetný deň, v čase jeho vychádzky počas PN prechádzal cez námestie v Polomke, kde zbadal poškodeného **XXXXX** ako nakladá obedy do vozidla, nakoľko pracuje ako rozvozca jedál. Obvinený priznal, že podišiel k menovanému a aj ho oslovil ohľadne skutočností, ktoré sa mali stať dňa 28.03.2015 počas urbárskej schôdze, po ktorej mal poškodený obvineného slovne napadnúť. Ako ďalej obvinený uviedol, keď oslovil poškodeného, ten prestal nakladať obedy do vozidla a povedal mu, aby išiel s ním smerom k dvom stánkom do rohu námestia. Keď boli asi v polovici námestia, poškodený **XXXXX**, ktorý kráčal pred ním vo vzdialenosti asi 3,4 m, sa vtedy otočil a udrel ho do tváre. V tejto súvislosti obvinený uviedol, že si nepamätá presný priebeh tohto útoku, avšak pamätá si, že z tejto rany ostal ostrasení a začala mu aj tiecť krv z nosa. Následne sa poškodený **XXXXX** rozbehol smerom na schody do Bumbarasu, pričom obvinený ho začal naháňať a keď už bol obvinený pod schodmi, zakričal na neho **XXXXX**. Obvinený však striktnie odmietol, že by poškodeného kopol, alebo akýmkoľvek spôsobom napadol, naviac obvinený tvrdí, že poškodeného ani vôbec nedobehol. Na otázku policajta, čo sa dialo potom, ako zastal pod schodiskom, obvinený uviedol, že si išiel zobrať čiapku, ktorá mu spadla a následne poprosil pána Kubuša, aby ho odviezol domov. V tom čase pánovi Kubušovi uviedol, že zranenie na nose si spôsobil on sám pri štiepaní dreva. Nakoľko sa mu však krvácanie z nosa nepodarilo zastaviť, išiel obvinený o niečo neskôr na pohotovosť, kde mu zistili trieštivú zlomeninu nosa a až následne teda išiel podať trestné oznámenie na políciu. Na ďalšiu otázku policajta, ohľadne vzniku poranenia poškodeného, obvinený zopakoval, že on už za ním na schodisko nešiel, avšak pamätá si, že ako poškodený pred ním utekal, asi v polovici schodov spadol. V tejto súvislosti obvinený poukázal aj na osoby dvoch svedkov, ktorí mohli priamo vidieť prinajmenšom časť celého incidentu medzi ním a poškodeným, pričom sa jednalo o osobu pána Kubuša a **XXXXX**. Záverom svojej výpovedi obvinený uviedol, že celému incidentu predchádzal spor medzi ním a poškodeným na spomínanej urbárskej schôdzi, nakoľko dovtedy nemali medzi sebou žiadne konflikty. Obvinený taktiež vyjadril presvedčenie, že celé trestné oznámenie zo strany **XXXXX** bolo účelové, v snahe zľahčovať svoje vlastné protiprávne konanie.

Poškodený **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 28.07.2015 v úvode svojej výpovede taktiež poukázal na predchádzajúci vzájomný konflikt s obvineným po skončení urbárskej schôdze konanej dňa 28.03.2015. K veci samotnej poškodený uviedol, že v predmetný deň vykonával rozvoz potravín, pričom v čase približne o 11.20 h nakladal obedy do batožinového priestoru služobného vozidla, ktoré sa nachádzalo na parkovisku pod schodiskom a vtedy k nemu pristúpil obvinený so slovami „že ak ešte raz do mňa zavrátaš, tak uvidíš“, pričom narážal na udalosti zo spomínanej urbárskej schôdze. V reakcii na to sa poškodený obvineného opýtal „že

čo uvidí“, na čo mu obvinený odpovedal „že uvidí, čo mu spraví“. Poškodený reagoval tak, že povedal obvinenému „že to by chcel vidieť“, čo obvineného rozhnevalo a začal k poškodenému pristupovať, no ten začal od obvineného ustupovať smerom od vozidla k schodisku do nákupného centra CBA. Ako ďalej poškodený uviedol, od obvineného ustupoval chôdzou a po pár krokoch sa obzrel za seba a zbadal, že obvinený kráča za ním, čo mohlo byť niekde na pol ceste medzi schodiskom Bumbarasu a schodiskom nákupného centra. Potom ako sa poškodený obzrel a pozrel sa na obvineného, pocítil kopnutie do ľavého kolena, hneď do pravého a potom ešte jedno kopnutie do ľavého kolena. Ako ďalej poškodený uviedol, po tomto útoku sa mierne skrčil a pootočil sa smerom od obvineného, no keďže ho tá situácia zaskočila, rozhodil pravou rukou a pravdepodobne zasiahol obvineného do oblasti tváre, avšak obvinený ho následne ešte raz udrel do oblasti pliec, keď sa poškodený snažil pred ním ujsť. Poškodený tiež uviedol, že keď vyšiel na schodisko, očitý svedok XXXXX zakričal na obvineného „Jaro, nahaj ho, nebi ho!“ Po tomto incidente ostal poškodený stáť na schodisku a obvinený išiel k XXXXX a o niečom sa rozprávali, nakoľko už bolo dosť hodín, poškodený následne zišiel po schodoch dole a išiel smerom ku svojmu vozidlu, aby mohol ďalej rozväzať obedy. Na otázku policajta, poškodený uviedol, že celý konflikt mohol trvať asi 5 minút, pričom on nezbadal, že by obvinenému tiekla po údere z nosa krv. Poškodený ďalej pre vysvetlenie uviedol, že obvinený ho do kolien kopal z boku, nevedel však presne uviesť, ktorou končatinou a tiež uviedol, že po treťom kopnutí začal padať, no na zem nespadol. Poškodený tiež uviedol, že trestné oznámenie išiel podať, až keď dorozvážal obedy, nakoľko v ten deň ho ešte noha nebolela a začala ho neznesiteľne bolieť až nasledujúci deň, pričom až dňa 01.04.2015 vyhľadal lekárske ošetrenie. V tejto súvislosti poškodený uviedol, že pri vyšetrení mu zistili zlomenú ihlicu a musel používať barle a tiež ortézu na spevnenie kolena. Liečba poškodeného prebiehala po fixácii kolena, avšak operácia nutná nebola. Mal nariadený kľud a musel používať už vyššie spomenuté barle. Podľa poškodeného trpel silnými bolesťami najmenej dva týždne, počas ktorých sa musel šetriť a väčšinou len ležal. Doma sa liečil približne 3 týždne, počas ktorých nevykonával prácu a používal barle. V tejto súvislosti poškodený uviedol, že napokon sa mu zranenie zahojilo veľmi dobre, pričom toto zranenie mu vzniklo práve kopnutím do ľavej nohy s tým, že kopnutím do pravej nohy a úderom do chrbta mu neboli spôsobené žiadne zranenia. Záverom svojej výpovede poškodený uviedol, že o tomto konflikte sa na druhý deň rozprával s vedúcou Bumbarasu, ktorej uviedol aj to, aké zranenia utrpel. Poškodený za možný motív útoku zo strany obvineného opätovne označil ich predchádzajúci konflikt počas urbárskej schôdze. Poškodený si uplatnil náhradu škody a to v celkovej sume 368,20 € v zmysle bodového ohodnotenia znalca.

Rozpory, ktoré boli prítomné vo výpovedi obvineného a poškodeného od počiatku, sa nepodarilo odstrániť ani konfrontáciou vykonanou dňa 28.07.2015. Počas konfrontácie medzi poškodeným a obvineným v podstate obaja zotrvali na rozhodných skutočnostiach, tak ako ich uviedli vo svojich predchádzajúcich výpovediach.

Svedok XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 12.08.2015 k veci uviedol, že v predmetný deň potom ako vystúpil z vozidla, spozoroval dve osoby a to XXXXX, ktorý ku nemu stál chrbtom a ďalšiu osobu, ktorá stála pred ním, ale ktorú v tom okamihu nevidel, nakoľko ju prekryval XXXXX. Ako ďalej svedok uviedol, následne videl, ako XXXXX udrel tú osobu pravou rukou do tváre a to tým spôsobom, že sa na

ňu zahnal od svojho trupu smerom do tváre druhej osoby, pričom svedok nevidel, že by tomuto úderu predchádzalo napadnutie XXXXX zo strany tejto druhej osoby. Ako ďalej svedok uviedol, táto osoba si po údere chytila ľavou rukou nos a snažila sa úder opätovať, čo sa mu však nepodarilo a tak sa za poškodeným rozbehol, no nedobehol ho a zastal pod schodmi vedúcimi do pohostinstva Bumbaras. V tom čase svedok zbadal, že táto druhá osoba je XXXXX, ktorého pozná a tak na neho zakričal „Jaro, nechaj ho, nerob to!“ Ako ďalej svedok uviedol, poškodený XXXXX vybiehal na schody a na krátky čas sa svedkovi stratil z dohľadu za zábradlím, ktoré lemuje schodisko z vonkajšej strany. Následne svedok zobral krvácajúceho XXXXX k sebe do auta, no ten primárne nechcel ísť na ošetrovanie, ani na políciu. Na otázku policajta svedok uviedol, že celý konflikt sledoval od času, kedy vystúpil z vozidla a teda do času, kým udrel XXXXX XXXXX do nosa, ubehlo asi 30 sekúnd. Svedok tiež uviedol, že poškodeného na schodoch stratil z dohľadu len na pár sekúnd, pričom po celý čas nevidel žiadne kopnutie zo strany XXXXX. Na otázku policajta svedok tiež uviedol, že videl ako XXXXX úmyselne udrel XXXXX do tváre, teda nejednalo sa o nejaký náhodný úder potom ako sa mal XXXXX rozháňať rukami.

Nakoľko uvedená výpoveď svedka do značnej miery zúžila priestor, resp. časové obdobie, v ktorom mohol obvinený teoreticky poškodeného napadnúť a v celkovom dôkaznom kontexte ju možno považovať za významný dôkaz, v podstate svedčiaci v prospech obvineného, na pokyn prokurátora bola vykonaná preverka tejto výpovede na mieste pre potvrdenie, resp. zvýšenie jej hodnovernosti. Zo zápisnice o preverke výpovede na mieste zo dňa 18.08.2015 vyplýva, že svedok Kubuš mohol vidieť v podstate väčšiu časť konfliktu medzi XXXXX a XXXXX a to aj napriek námietkam poškodeného Frgelca.

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 12.08.2015 uviedol, že pracuje v pohostinstve u Buvaly v obci XXXXX, ktoré sa nachádza za ulicou oproti námestiu pred nákupným strediskom. K veci samotnej svedok uviedol, že v predmetný deň videl, ako na parkovisku v smere od nákupného centra ku autobusovej zastávke bežia XXXXX a za ním XXXXX. Svedok pre vysvetlenie uviedol, že barový pult má orientovaný smerom k parkovisku a v tom čase sa náhodou pozrel tým smerom, kde ho zaujal pohyb týchto dvoch osôb. Ako ďalej svedok uviedol, po chvíli sa mu obaja stratili za tujami, ktoré rastú na múriku a tak viac tento incident nesledoval. Svedok však uviedol, že XXXXX mal na tvári krv.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 12.08.2015 k veci uviedla, že približne pred tromi mesiacmi jej zamestnanec XXXXX, ktorý vykonáva rozvozy obedov oznámil, že nebude môcť nastúpiť do práce, nakoľko pri incidente, ktorý mal s XXXXX, utrpel zlomeninu píšťaľe, pričom na ošetrovanie išiel asi na druhý deň potom, ako ostal doma práceneschopný.

Svedkyňa **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 12.08.2015 k veci uviedla, že pred časom išla s jedným známym do obce XXXXX, nakoľko si potrebovala vybrať peniaze z bankomatu. Jej známy vozidlo zaparkoval k schodisku vedúcemu do Bumbarasu, pričom vozidlo bolo zaparkované tak, že prednou časťou smerovalo ku schodisku a ona ostala sedieť ako spolujazdkyňa v aute a telefonovala. V tom čase už bolo vedľa ich vozidla odstavené vozidlo, na ktorom XXXXX vykonával rozvozy obedov. Ako ďalej svedkyňa uviedla, z vozidla videla ako sa XXXXX rozpráva s XXXXXm, pričom po chvíli zbadala, že XXXXX vybehol na schodisko a za ním

s odstupom XXXXX, pričom na chvíľu zastali a po krátkej chvíli sa znovu rozbehli. Po nejakom čase sa stretla s XXXXX v nemocnici v Brezne a tam sa ho opýtala, že čo to malo byť vtedy v Polomke, na čo sa jej XXXXX opýtal, že či ona niečo videla. Po nejakom čase ju dokonca XXXXX aj telefonicky oslovil, že či mu dosvedčí predmetnú udalosť z Polomky, na čo mu však svedkyňa uviedla, že ona môže uviesť len to, čo videla. Na otázku policajta svedkyňa zopakovala, že poškodený aj obvinený pobehli dvakrát a mali medzi sebou zjavnú medzeru. Svedkyňa taktiež uviedla, že videla ako XXXXX vybehol až na terasu, avšak určite nevidela, že by ho XXXXX kopol, tiež si nevšimla, že by XXXXX mal viditeľné zranenia a tiež sa nevedela vyjadriť ku skutočnosti, či sa v tom čase v blízkosti miesta nachádzala ešte iná osoba. Na otázku policajta svedkyňa uviedla, že kým nevystúpili na schodisko, poškodený aj obvinený spolu gestikulovali a situácia sa jej nezdala byť vyhrotená. Svedkyňa uviedla, že XXXXX poškodeného XXXXX nedobehol na schodišti, ale naopak obaja zišli zo schodov a XXXXX nasadol rovno do svojho vozidla a odišiel.

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 24.09.2015 k veci uviedol, že je starostom obce XXXXX a na žiadosť polície kontrolovať kamerový záznam z námestia pred pohostinstvom Bumbaras z dôvodu údajného incidentu medzi XXXXX a XXXXX. Ako ďalej svedok uviedol, na zázname zreteľne videl, že v čase približne o 11.20 h pristavil svoje vozidlo XXXXX pod schodisko do Bumbarasu a následne k nemu smerom od nákupného strediska prišiel XXXXX, pričom zo záznamu je zrejmé, že sa o niečom začali zhovárať, pretože gestikulovali rukami. Po krátkej chvíli sa obaja, najskôr XXXXX a za ním aj XXXXX vybrali do miesta medzi budovou Bumbarasu a predajnými stánkami v rohu námestia, kde ich kamera nemá záber. Až po krátkej chvíli bolo možné vidieť oboch, keď sa rýchlo chôdzou vrátili, pričom XXXXX vyšiel na schodisko do Bumbarasu avšak XXXXX za ním na schodisko nešiel. Na otázku policajta, či svedok videl stáť na námestí XXXXX, svedok uviedol, že na jeho osobu sa vôbec nesústreďoval a preto si to nepamätá. Svedok však uviedol, že po krátkom čase od predmetného incidentu, prišiel za ním aj poškodený XXXXX, ktorý sa domáhal prehratia záznamu z bezpečnostných kamier, čo mu bolo aj umožnené. Na otázku policajta svedok uviedol, že vzhľadom ku kvalite nahrávania nie je vidieť a rozoznať prípadné zranenia osôb na záberoch.

Svedok **XXXXX** vo svojej výpovedi zo dňa 04.08.2015 k samotnému incidentu síce nevedel uviesť žiadne rozhodné skutočnosti, uviedol však, že bol svedkom incidentu medzi obvineným a poškodeným na urbárskej schôdzi dňa 28.03.2015. V tejto súvislosti svedok poukázal na skutočnosť, že na predmetnej urbárskej schôdzi došlo výlučne k jednostrannému slovnému incidentu, kedy začal práve poškodený XXXXX emočne vypätým spôsobom kričať na XXXXX, ktorý však na jeho slovné útoky nereagoval.

Uznesením povereného príslušníka zo dňa 12.06.2015 bol do konania pribratý znalec z odvetvia chirurgie a traumatológie **XXXXX**, za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorého predmetom bolo ustálenie a popis zranení, ktoré poškodený objektívne utrpel, resp. ktoré sa objektívne prejavovali, ako aj pravdepodobný mechanizmus ich vzniku a ich následky na zdraví poškodeného. Zo záverov vypracovaného znaleckého posudku č. 28/2015 znalec uviedol, že podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že poškodený utrpel zlomeninu – nalomenie horného konca ihlice predkolenia vpravo pod hlavičkou ihlice bez posunu. V súvislosti so zraneniam poškodeného znalec zároveň uviedol, že k týmto mohlo

dôjsť aj tak, ako to uvádza poškodený, teda kopnutím pričom spôsob zranenia je totožný s objektívnym nálezom, teda išlo o priame pôsobenie sily na oblasť horného predkolenia z vonkajšej strany. Ako ďalej znalec uviedol, mechanizmus vzniku zranenia bol priamy, úderom alebo aj kopnutím do oblasti zlomeniny ihlice pravého predkolenia. Zároveň však znalec celkom zrejme poukázal aj na tú skutočnosť, že predmetné zranenie mohlo vzniknúť aj prostým pádom na túto oblasť tela. V súvislosti s intenzitou daného zranenia znalec uviedol, že sa jedná o ľahké poranenie, pričom intenzita bolesti je pomerne nízka, väčšinou dobre tolerovaná. V súvislosti s okolnosťami prípadu znalec uviedol, že pri obdobných zraneniach nie je ničím výnimočným, ak poškodený navštívi lekára s oneskorením, nakoľko pri predmetnom poranení je už spomínaná intenzita bolesti nízka, dobre tolerovaná a pacienti s týmto poranením v praxi navštevujú odborného lekára aj s odstupom niekoľkých dní, keď bolesť pretrváva alebo ustupuje len pomaly. Znalec zároveň upresnil, že uvedené poranenie si vyžaduje len tlmenie bolesti a niekedy aj chôdzu s odľahčovaním, prostredníctvom paličky, alebo barle, niekedy však aj fixáciu v ortéze alebo elastickej bandáži, čo v podstate záleží od tolerancie bolesti konkrétneho pacienta. Znalec pritom poukázal aj na prípady, kedy pacient toleruje bolesť tak dobre, že si takéto poranenie nevyžaduje žiadne špecifické liečebné úkony. Aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti znalec uviedol, že poškodený XXXXX mohol byť obmedzený len pri športových aktivitách, resp. pri väčšej fyzickej námahe s tým, že pri bežnom spôsobe života a bežných denných aktivitách obmedzený s určitosťou nebol a to aj s prihliadnutím k tej skutočnosti, že poškodený je dôchodca, nie športovec a uvedené zranenie mu nebránilo ani pri výkone jeho povolania, teda pri šoférovaní a rozvážaní obedov. V súvislosti s dĺžkou liečenia znalec uviedol, že predmetné poranenie si nevyžadovalo hospitalizáciu a dobu celkovej objektívnej liečby a prípadnej PN u poškodeného stanovil na 21 dní s tým, že znalec zdôraznil, že napriek dobe liečby presahujúcej 7 dní sa jedná o poranenie ľahké, ktoré na zdraví poškodeného nezanechá žiadne trvalé následky. V súvislosti s lekáorskými správami, ktoré poškodený predložil ako dôkaz o dĺžke doby liečenia a PN, ktoré si u neho predmetné zranenie vyžiadalo, znalec uviedol, že liečba v trvaní 43 dní je neúmerne dlhá, pričom rehabilitácia v takýchto prípadoch vôbec nie je nutná, nakoľko nedochádza k poruche pohyblivosti kĺbu a podobne. Znalec záverom opätovne zdôraznil, že obvyklá dĺžka liečby pri danom type poranení nepresahuje 3 týždne. Už po vypracovaní a obdržaní predmetného znaleckého posudku tak bolo zrejmé, že podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák., je možné vzhľadom na absenciu obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného pravdepodobne vylúčiť a aktuálne tak ostalo najmä podozrenie zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák.

Pri vypracovaní predmetného znaleckého posudku mal znalec k dispozícii všetky lekárske správy, resp. kompletnú zdravotnú dokumentáciu týkajúcu sa predmetného poranenia, ktorú poškodený predložil ako dôkaz v trestnom konaní a rovnako tak bol oboznámený so všetkými dovtedy vykonanými dôkazmi, vrátane dôkazov, z ktorých vyplývali potrebné informácie o osobe poškodeného.

Hoci z predmetného znaleckého posudku vyplývali všetky dôležité rozhodné skutočnosti týkajúce sa predmetného zranenia poškodeného, najmä ustálenie zranenia, jeho následky a vplyv na zdravie poškodeného, teda okrem iného aj doba, po ktorú predmetné zranenie obmedzovalo, resp. neobmedzovalo v obvyklom spôsobe života, jedna zásadná skutočnosť znalcom zodpovedaná, resp. upresnená nebola a jej zodpovedanie tak muselo byť predmetom ďalšieho konania. Touto

dôležitou skutočnosťou, ktorú znalec primárne nevedel v znaleckom posudku presne ustáliť a zodpovedať, bola skutočnosť týkajúca sa mechanizmu vzniku zranenia poškodeného. Znalec síce uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia môže zodpovedať verzii poškodeného, teda že predmetné zranenie vzniklo úderom, resp. kopom do predmetnej oblasti tela, na druhej strane znalec celkom zrejme poukázal aj na možnosť, že predmetné zranenie mohlo vzniknúť aj obyčajným pádom na schody. Stanovenie presného mechanizmu vzniku zranenia poškodeného bolo v danom prípade o to dôležitejšie, že obvinený a poškodený poukazovali na rôzne príčiny a možnosti vzniku predmetného poranenia poškodeného. Na základe dovtedy vykonaných dôkazov nebolo možné s istotou potvrdiť, ale ani vyvrátiť, že obvinený skutočne napadol poškodeného a to tak, že po predchádzajúcom slovnom ataku k nemu pristúpil a opakovane ho kopol do predmetnej oblasti nohy, čím mu mohol spôsobiť predmetné zranenie.

Práve na základe vyššie popísaných dôkazov, najmä svedeckých výpovedí, ktoré boli vykonané po vznesení obvinenia, resp. na základe niektorých ďalších procesných úkonov sa však podarilo dôkaznú situáciu ustáliť o niečo presnejšie, resp. zúžil sa priestor na ustáľovanie skutku len na základe rozporuplných výpovedí obvineného a poškodeného.

Nakoľko sa v danom prípade ustaľoval zistený skutkový stav najmä na základe svedeckých výpovedí, bolo potrebné zaoberať sa aj hodnovernosťou týchto dôkazov. Okrem previerky výpovede svedka Kubuša na mieste samom, poverený príslušník PZ vykonal aj vyšetrovací pokus a to práve na základe verzie poškodeného ako aj obvineného. Zápisnica o vyšetrovacom pokuse zo dňa 18.08.2015 bola následne predložená aj znalcovi MUDr. Rešutíkovi, rovnako ako všetky ďalšie dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, vrátane fotodokumentácie z vyšetrovacieho pokusu. Vykonaný vyšetrovací pokus totiž neodhalil nepravdivosť ani jednej z verzií skutku podľa poškodeného a obvineného, preto bolo potrebné všetky skutočnosti zistené vyšetrovacím pokusom predložiť znalcovi, ktorý by sa mohol vyjadriť k pravdepodobnosti oboch verzií a to aj v kontexte so všetkými ostatnými zabezpečenými dôkazmi, pričom znalec mohol v súvislosti s týmito dôkazmi s väčšou pravdepodobnosťou ustáliť doposiaľ presne neustálený mechanizmus vzniku poranení poškodeného.

Po oboznámení sa s vyššie uvedenými dôkazmi bol znalec **MUDr. Rešutík** vypočutý, pričom vo svojej výpovedi zo dňa 09.04.2015 závery svojho znaleckého posudku doplnil nasledovne. Znalec uviedol, že možnosť vzniku zranenia pádom poškodeného opätovne pripúšťa, keď uviedol, že predmetná zlomenina mohla vzniknúť pádom alebo úderom poškodeného o schodisko, tak ako je to zdokumentované vo vyšetrovacom pokuse, kde figurant presne oblasťou zlomenej kosti naráža na roh schodu. Na otázku povereného príslušníka znalec uviedol, že takýto pád môže zanechať zhodné poranenia v danej oblasti dolnej končatiny, ako je kopnutie priehlavkom. Čo je však dôležité, znalec poukázal na skutočnosť, že mechanizmus vzniku predmetného poranenia takýmto pádom a nárazom na schod je dokonca oveľa viac pravdepodobný, nakoľko k úderu dochádza presne v mieste zlomeniny. Rovnako tak znalec poukázal na skutočnosť, že kopnutie, tak ako je zdokumentované v zápisnici z vyšetrovacieho pokusu (tak ako ho opísal poškodený), je veľmi nepravdepodobný mechanizmus vzniku predmetnej zlomeniny, nakoľko kop smeruje vyššie, ako pôvodne predpokladal pri vypracovaní znaleckého posudku. Záverom znalec uviedol, že zlomenina vznikla priamo úderom na oblasť pod

hlavičkou ihlice a to buď úderom na dolnú končatinu, alebo úderom dolnej končatiny o tvrdú podložku, pričom presný spôsob určenia ako došlo k tomuto úderu, nie je z medicínskeho hľadiska možný. Znalec však opätovne zopakoval, že po vzhliadnutí fotodokumentácie z vyšetrovacieho pokusu sa prikláňa k pádu na schodoch ako vyvolávajúcej príčiny zlomeniny.

Orgány činné v trestnom konaní sú pri svojom rozhodovaní viazané výlučne skutočnosťami, ktoré vyplývajú zo zabezpečených dôkazov, pričom nedostatok dôkazov či neprehľadnosť dôkaznej situácie, nemôžu nahrádzať svojvoľným výkladom skutkového stavu. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že takmer žiadny zo zabezpečených dôkazov nepotvrzuje verziu poškodeného ohľadne vzniku poranenia, ktoré bolo u jeho osoby objektívne skonštatované. Pokiaľ poškodený poukazuje na skutočnosť, že predmetné zranenie utrpel po tom, ako ho obvinený kopol na predmetných schodoch, je potrebné uviesť, že žiadny zo svedkov túto skutočnosť nepotvrdil, resp. niektorí priami svedkovia incidentu opakovane a zhodne uviedli, že obvinený na schody za poškodeným nevyšiel, ale ostal stáť pod schodmi, čo navyše potvrdil aj starosta obce, na základe vzhliadnutia záznamu z bezpečnostných kamier. Vyhodnotením zabezpečených dôkazov, najmä výpovedí svedkov jednotlivo ale aj v ich súhrne, skutočne vznikla dôvodná pochybnosť o tom, či skutočne obvinený XXXXX kopol poškodeného takým spôsobom a na takom mieste, ako to uvádza XXXXX. Tak ako som na to už vyššie poukázal, otázka v danom prípade zostáva príčina vzniku objektívne skonštatovaného poranenia poškodeného a najmä mechanizmus vzniku tohto poranenia. V kontexte so zabezpečenými dôkazmi však aj samotný znalec svoj dovtedy nerozhodný postoj k možnému vzniku predmetného poranenia upresnil v tom smere, že sa pri svojej výpovedi priklonil k verzii, že poškodený utrpel predmetnú zlomeninu po páde na schody. V konečnom dôsledku je tak možné na základe zabezpečených dôkazov konštatovať zhodu medzi skutočnosťami uvádzanými svedkami a znalcom.

Ak teda vyššie uvedené zhrniem, mám za to, že vykonaným dokazovaním v rámci podrobného vyšetrovania sa napokon nepodarilo hodnoverne preukázať skutočnosť, že obvinený XXXXX skutočne priamym násilím spôsobil poškodenému XXXXX predmetné zranenie, resp. že ho napadol na mieste a spôsobom, ako to uvádza poškodený. Navyše mám za to, že z aktuálnych výsledkov vyšetrovania nevyplýva ani vyššia pravdepodobnosť, že by obvinený fyzicky výraznejším spôsobom, resp. spôsobom, na ktorý poukazuje poškodený, napadol XXXXX, teda skutok v jeho celkovom kontexte sa preukázať nepodarilo a to aj napriek tomu, že poškodený na svojich tvrdeniach o priebehu skutku zotrval. V danom prípade vzhľadom na zabezpečené dôkazy, resp. ich súhrnným zhodnotením, nemôže ani nezmenená výpoveď poškodeného predstavovať spoľahlivý podklad pre konštatovanie, že skutok tak ako ho opísal sa stal a je trestným činom.

Na druhej strane mám za to, že k určitej prinajmenšom slovnej hádke a drobnej potýčke medzi obvineným a poškodeným skutočne došlo, čo v podstate potvrdzujú obaja aktéri predmetného incidentu. Vzhľadom ku skutočnosti, že takéhoto zjavne nevhodného a protispoločenského konania sa obaja aktéri incidentu dopustili na verejnom priestranstve, teda na námestí obce v čase obeda, jednoznačne je na mieste podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Podozrenie z prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. som vo vzťahu k osobe XXXXX vylúčil, nakoľko sa nepodarilo preukázať také konanie menovaného,

ktoré by dosahovalo intenzitu potrebnú pre kvalifikáciu tohto konania ako trestného činu.

Z odpisu registra trestov obvineného XXXXX vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdom trestaný, rovnako tak nebol priestupkovo postihnutý, navyiac zo správy o povesti obce XXXXX vyplýva, že XXXXX je slušný občan, s dobrou povestou a v minulosti sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania v súvislosti s obyvateľmi obce.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. por. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútka páchatela, je jeho závažnosť nepatrná.

Na základe zistených skutočností mám za to, resp. dovoľm si konštatovať, že v danom prípade išlo o incident dvoch v podstate rovesníkov vyššieho veku, ktorí sú obyvateľmi jednej obce a ktorí sa navzájom poznajú dlhé časové obdobie, pričom motívom ich vzájomných nezhôd sú zrejme rozporuplné názory pri správe urbárskeho spoločenstva, resp. obce. Incident, ktorý bol predmetom skráteného vyšetrovania obdobne ako incident, ktorý bol predmetom trestnej veci vedenej na OO PZ Pohorelá pod ČVS:ORP-278/PH-BR-2015 bol vyvrcholením nedávnych nezhôd poškodeného a obvineného, ktorý sa im oboch zrejme už vymkol spod kontroly. Vzhľadom k tej skutočnosti, že následky takéhoto nerozvážneho konania oboch menovaných nie sú z pohľadu trestnoprávneho závažné (obe zranenia, či už poranenie nohy, resp. nosa podľa znalca neobmedzovalo poškodených v obvyklom spôsobe života), teda nenapíňajú kvalifikačné znaky iného trestného činu, ako prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., rozhodol som sa skutočnosti zistené skráteným vyšetrovaním, ktoré objasňovali okolnosti, za ktorých sa skutok stal, ako aj skutočnosti, ktoré mu predchádzali, vykladať v prospech XXXXX (v inej trestnej veci v prospech XXXXX), aby nedochádzalo k zbytočnej kriminalizácii v podstate bezúhonných občanov, ktorých konanie mohlo byť skratové, ale nie spoločensky nebezpečné.

Z tohto dôvodu som nakoniec pri aplikácii § 10 Tr. por. rozhodol o tom, že konanie XXXXX nie je trestným činom (obdobne rozhodnem aj vo veci obvineného XXXXX). Avšak vzhľadom ku skutočnosti, že konanie oboch menovaných nemožno vzhľadom k prítomným poraneniam a miestu, kde sa celý incident odohral, prehliadať, resp. zľahčovať a tiež z dôvodu prevencie, bolo potrebné takéto konanie postúpiť príslušnému priestupkovému orgánu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Juraj Kaniansky
prokurátor